

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú eljárásban személyesen eljár, a másodfokú eljárásban dr. Farkas Imre ügyvéd (1071 Budapest, Lövölde tér 2. fsz.7.) által képviselt I. r. és a dr. Farkas Imre ügyvéd (1071 Budapest, Lövölde tér 2. fsz.7.) által képviselt II. r. felperesnek a dr. Boross Klára ügyvéd (1064 Budapest, Izabella u. 74.) által képviselt alperes ellen jogutódlás megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. július 3-án kelt 3.UP.632.751/2005/16. számú ítélete ellen a felperesek által előterjesztett fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy kötelezi a felpereseket, 15 napon belül fizessenek meg az államnak - leletezés terhével - 439.000-439.000 (négy százharminckilencezer-négy százharminckilencezer) forint le nem rótt kereseti illetéket.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 50.000-50.000 (ötvenezer-ötvenezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak - leletezés terhével - 438.000-438.000 (négy százharmincnyolcezer-négy százharmincnyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A II. r. felperes 1.100.000 forint törzsbetéttel egyik alapító tagja volt a perben nem álló, az 1990. december 21-én kelt társasági szerződéssel 1.400.000 forint törzstőkével alapított

A 1992. június 25-i taggyűlése a törzstőke 720.100.000 forinttal történő felemeléséről döntött akként, hogy az alperes 300.000.000 forint értékben a helyrajzi szám alatti ingatlan 24.725/324.741-ed részét, valamint 420.000.000 forint értékben a helyrajzi számú ingatlant, az I. r. felperes pedig 100.000 forint értékben a szám alatti irodahelyiség használati jogát szolgáltatja apportként a társaság részére.

A taggyűlés továbbá felügyelő bizottsági tagok és könyvvizsgáló megválasztásáról is határozott.

Ugyanezen a napon 1992. június 25-én a társaság tagjai a taggyűlési határozatokban foglalt változásokat rögzítő társasági szerződésmódosító okiratot is aláírtak.

Az adatváltozások a cégjegyzékbe bejegyzésre kerültek, s a földhivatal az alperes által apportált ingatlanokra a tulajdonjogát bejegyezte.

A felperesek 1992. október 28-án egymás között egyenlő arányban megvásárolták az alperes-ben lévő 720.000.000 forint névértékű üzletrészt.

A cégbíróság az üzletrész adásvételi szerződés alapján a tagok személyében bekövetkezett adatváltozásokat bejegyezte.

Az alperes a Fővárosi Bíróság előtt pert indított a jelen per felpereseivel szemben elsődlegesen az üzletrész tulajdonjogának megállapítása iránt - arra hivatkozással, a vételárat nem fizették meg -, másodsorban az üzletrész vételárának megfizetése iránt, 1995. július 26-án pedig a Komárom-Esztergom Megyei Bíróságon annak megállapítása iránt, hogy „a tőkeemelés érvényesen nem jött létre, az apportként bevitt ingatlanok tulajdonjogát a nem szerezte meg”.

Az utóbbi perben a Legfelsőbb Bíróság, mint másodfokú bíróság 1998. december 15-én meghozott Gf.II.31.214/1998/6. számú ítéletével - megváltoztatva az elsőfokú bíróság ítéletét - megállapította, hogy a 1992. június 25-én kelt társasági szerződésmódosításának törzstőke-emelésre vonatkozó rendelkezései érvénytelenek. Határozata indokolásában egyebek mellett rámutatott, a törzstőke-emelés érvénytelenségének megállapítása következtében a törzstőkéje 720.100.000 forinttal kevesebb lesz, az ítélet rendelkező részében foglaltak kihatnak a társaság cégjegyzékbe bejegyzett adataira és az apportált ingatlanok vonatkozásában az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett adatokat is érintik, ezért a szükséges intézkedések érdekében az ítéletet meg kell küldeni a cégbíróság és a földhivatal részére.

A földhivatal az ingatlanok tulajdonjogát - törölve a tulajdonjogát - alperes, illetve jogutódai javára bejegyezte („visszajegyezte”). A cégbíróság pedig 1999. június 17-én meghozott végzésével törölte - az időközben felszámolás alá került

kérelmére - a felemelt 721.600.000 forint összegű jegyzett tőkét, s 1.400.000 forint összegű jegyzett tőke bejegyzéséről rendelkezett.

Időközben az üzletrész tulajdonjogának megállapítása iránt indított perben meghozott ítéletével a Fővárosi Bíróság megállapította, hogy a 720.000.000 forint névértékű üzletrészenek tulajdonosa a jelen per alperese, majd tekintettel arra is, hogy az érvénytelenségi perben időközben megszületett jogerős ítéletre figyelemmel, a másodfokú eljárás során a jelen per alperesének perbeli jogutódja a keresetét a perköltségre leszállította azzal, hogy keresete okafogyottá vált, a Legfelsőbb Bíróság, mint másodfokú bíróság felülvizsgálati eljárásban hatályában fenntartott Pf.III.25.454/1999/6. számú jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, s mellőzve az üzletrész tulajdonjogának megállapítását csupán a perköltség megfizetéséről határozott.

A felperesek 2005. augusztus 11-én előterjesztett, az 1988. évi VI. törvény (régi Gt.) 174.§ (1) bekezdésére alapított keresetükben annak megállapítását kérték, hogy egyetemleges jogutódjai alperesnek a alperest illető üzletrésze és az alperes által a-be apportált helyrajzi számú ingatlan és helyrajzi számú ingatlan 24725/324741-ed tulajdoni hányada vonatkozásában.

Előadták, az alperes 1992. június 26-án a tulajdonát képező, a keresetben megjelölt ingatlanok apportálása révén a tagjává vált, majd az 1992. október 28-án kelt szerződéssel az apportált ingatlanoknak megfelelő üzletrészeit 1/2-1/2 arányban átruházta a felperesekre. Ezt követően a cégbíróság a társaság kérelmére 1993. április 6-án az üzletrész átruházással összefüggő adatváltozásokat a cégjegyzékbe bejegyezte.

A Legfelsőbb Bíróság Gf.II.31.214/1998/6. számú ítéletével megállapította a 1992. június 25-én kelt társasági szerződésmódosítása törzstőke-emelésre vonatkozó részének érvénytelenségét, ugyanakkor nem rendelkezett - a régi Gt. 27.§-a alapján nem is rendelkezhetett - az érvénytelenség jogkövetkezményeiről.

A Legfelsőbb Bíróság ítélete a új üzletrész kialakítására és a törzstőke-emelésre vonatkozó határozatát nem érintette, a törzstőke-emelés eredményeként az alperest megillető üzletrész létrejött, azt az alperes jogszerűen ruházhatta át és a régi Gt. 174.§ (1) bekezdése szerint ezen üzletrész és az azt megtestesítő ingatlanok vonatkozásában felperesek az alperes jogutódjainak minősülnek.

Mindezek ellenére felszámolója a társaság törzstőkéjét jogszabálysértően 720.000.000 forinttal csökkentette és az ennek megfelelő adatváltozások a felszámoló kérelmére a cégjegyzékbe bejegyzésre kerültek. Ennek következtében a cégjegyzék adatai szerint az I. r. felperes már nem tagja a társaságnak, a II. r. felperest pedig csupán 1.100.000 forint névértékű üzletrész illeti meg.

Az alperes által a-be apportált ingatlanok tulajdonjogát az illetékes földhivatal az alperesre jegyezte vissza, anélkül, hogy a törzstőke-emelésre vonatkozó szerződésmódosítás érvénytelenségét megállapító jogerős ítélet az érvénytelenség jogkövetkezményeire nézve rendelkezett volna. A földhivatal akkor járt volna el helyesen, ha az ingatlanok tulajdonjogát a felperesekre, mint az alperes jogutódjaira

jegyzi vissza. Utaltak arra is, a földhivatali határozat „kiigazítása” iránt külön per van folyamatban.

Az előadottak alapján állították, az alperessel szemben jogaik megóvása érdekében szükséges jogutódi minőségük megállapítása, figyelemmel arra is, hogy az ügy jellegénél fogva marasztalást nem kérhetnek.

Perköltséggént alperesnek a kereseti illeték megfizetésére kötelezését kérték, ügyvédi munkadíjra nem tartottak igényt.

Keresetük alátámasztására okiratmásolatokat csatoltak, köztük az alperes cégek kivonatait, a Legfelsőbb Bíróság Gf.II.31.214/1998/6. számú ítéletét és a Fővárosi Kerületek Földhivatalaén kelt határozatát, amellyel az alperes által a-be apportált ingatlanokra vagyonbevitel címén a javára történt tulajdonjog bejegyzést megszüntette és a tulajdonjogot bírói ítélet jogcímén az alperes javára jegyezte be.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte a Pp. 130.§ (1) bekezdés d) pontja alapján arra hivatkozással, a Legfelsőbb Bíróság Gf.II.31.214/1998/6. számú ítéletével jogerősen megállapította az alperes által a-be történt ingatlan apportálás érvénytelenségét. A jelen per tárgyát képező abban a kérdésben tehát, hogy kit illet az alperes által apportált ingatlanok tulajdonjoga, már született jogerős ítélet.

Érdemben a kereset elutasítását, a felperesek perköltségben marasztalását kérte. Állította azt is, felperesek jogutódlás megállapítása iránti igénye elévült.

Előadta, a Legfelsőbb Bíróság jogerős ítéletével megállapította a törzstőke-emelésének érvénytelenségét, ez pedig a régi Gt. 169.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel egyúttal azt is jelenti, az érvénytelenné nyilvánított törzstőke-emelés során nem jött létre olyan forgalomképes üzletrész, amelyre nézve jogutódlásnak helye lehetne. Hangsúlyozta, a tőkeemelés érvénytelensége egyúttal az apportálás érvénytelenségét is jelenti.

Utalt arra is, az üzletrész tulajdonjogának megállapítása iránti perben lényegében pernyertesnek tekintendő, perköltségben marasztalására kizárólag azért került sor, mert időközben a tőkeemelés tárgyában megszületett jogerős ítéletre tekintettel az üzletrész tulajdonjogának megállapítására irányuló keresete okafogyottá vált.

Ellenkérelmében előadottak igazolására egyebek mellett csatolta a Legfelsőbb Bíróság üzletrész tulajdonjogának megállapítása iránti perben született Pf.III.25.454/1999/6. számú ítéletét és az annak felülvizsgálata tárgyában meghozott Pfv.X.22.458/2001/4. számú ítéletét.

Az elsőfokú bíróság 2006. július 3-án kelt 3.UP.632.751/2005/16. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította és a felpereseket az alperes részére egyetemlegesen 20.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint a jelen per tárgya és alanyai, valamint az alperes által az üzletrész tulajdonjogával, illetve az apportálás érvénytelenségével kapcsolatban

indított perek tárgya, alanyai nem azonosak, erre tekintettel a per megszüntetésének nem volt helye.

Az alperes elévülési kifogására nézve az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, a felperesek keresete nem követelés érvényesítésére, hanem jogutódlás megállapítására irányul, ezért a Ptk. 324.§ (1) bekezdése követelések elévüléséről szóló rendelkezése alkalmazásának nem volt helye.

Az elsőfokú bíróság utalva az előzményi - üzletrész tulajdonjoga megállapítása és a tőkeemelés érvénytelenségének megállapítása - perekben született jogerős ítéletekben foglaltakra megállapította, miután a 1992. június 25-i törzstőke-emelését jogerős ítélet érvénytelenné nyilvánította, nincs olyan érvényes üzletrész, amelynek tekintetében jogutódlásnak helye lenne, ezért a felperesi kereset megalapozatlan.

Az ítélettel szemben a felperesek fellebbeztek jogi képviselőjük útján. Az ítélet keresetük szerinti megváltoztatását kérték.

Korábbi perbeli nyilatkozataikat fenntartva hangsúlyozták, a Legfelsőbb Bíróság Gf.II.31.214/1998/6. számú ítéletével nem az alperes részéről a részére történt apportálást nyilvánította érvénytelenné, hanem kizárólag a társasági szerződést módosító okirat törzstőke-emelésre vonatkozó részét, mégpedig olyan alaki okból, amely törvényességi felügyeleti eljárás keretében kiküszöbölhető. A jogerős ítélet ugyanakkor nem helyezte hatályon kívül és nem nyilvánította érvénytelenné a törzstőke-emelés tárgyában született határozatait. Az alperes által az apportálás során, valamint a üzletrészének megszerzésével összefüggésben tett jognyilatkozatok megtámadás hiányában ugyancsak érvényesek.

Mindezekre tekintettel téves és iratellenes az első fokú ítélet azon megállapítása, hogy az alperes apportálása érvénytelen volt és ugyancsak téves az erre alapított azon ítéleti következtetés is, hogy nincs olyan üzletrész, amelyre nézve jogutódlásnak helye lenne. E körben hangsúlyozták azt is, a törzstőke-emelés eredményeként alperes az üzletrész tulajdonjogát megszerezte, az alperest a társaság tagjaként a cégjegyzékbe bejegyezték, ezt követően pedig az alperes üzletrészét a felperesekre ruházta át. Mindezekre tekintettel pedig az átruházott üzletrészek vonatkozásában felperesek az alperes jogutódjának minősülnek.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján, továbbá a felperesek másodfokú perköltségben marasztalását.

Korábbi perbeli nyilatkozatait fenntartva hangsúlyozta, a Legfelsőbb Bíróság Gf.II.31.214/1998/6. számú ítéletével megállapította a 1999. július 25-én kelt társasági szerződés módosítása törzstőke-emelésre vonatkozó rendelkezéseinek érvénytelenségét, a felperesek jogutódlás megállapítására irányuló keresete ezért a nem létező üzletrész és az ingatlanok vonatkozásában egyaránt megalapozatlan. Az ingatlanokkal kapcsolatos jogutódlás megállapítására irányuló keresetei kérelemmel összefüggésben hivatkozott arra is, a felperesek által az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kiigazítása és az ingatlanok tulajdonjogának javukra történő

bejegyzése iránt indított perben a Fővárosi Ítéltábla a 2007. január 30-án meghozott 5.Pf.21.277/2006/8. számú jogerős ítéletével a felperesek keresetét elutasította, e körben a kereset erre tekintettel is megalapozatlan. Mellékelte az említett ítéletet, amelyből megállapíthatóan a perben felperesek az apport tárgyát képező ingatlanokra nézve tulajdonjoguk bejegyzése iránti igényt is előterjesztettek, állítva, az üzletrész átruházással az ingatlanon tulajdonjogot szereztek.

Másodfokú perköltségét az apportált ingatlanok 720.000.000 forint értéke, mint pertárgyérték alapulvételével kérte megállapítani, tekintettel arra, hogy felperesek ilyen értékű ingatlanokra nézve kérik a jogutódlás megállapítását, ezért a Pp. 24.§ (1) bekezdése alapján ezt az összeget kell a pertárgy értékének tekinteni.

A Fővárosi Ítéltábla beszerezte a cégiratait.

A cégnyilvántartás adataiból megállapíthatóan a cégbíróság az 1992. június 25-i törzstőke-emelést, s egyidejűleg alperest tagként - az akkori cégnyilvántartási jogszabályi rendelkezések szerint a törzsbetétet is feltüntetve - bejegyezte. Ezt követően az 1992. október 28-i üzletrész-átruházással bekövetkezett tagváltozást végzésével szintén átvezette a cégjegyzéken, a 720.000.000 forint összegű törzsbetéttel tagként nyilvántartott alperest törölte, egyidejűleg az I. r. felperest 360.100.000 forint, a II. r. felperest pedig 361.100.000 forint törzsbetéttel tagként nyilvántartásba vette.

A cégnyilvántartási szabályok 1998. június 16-i hatállyal történt megváltozása következtében a kft. tagjai törzsbetétjének mértéke már nem képezi a cégjegyzék részét, az erre vonatkozó korábban bejegyzett adatok a cégjegyzékből automatikusan törlésre kerültek, „kikerültek”.

Megállapítható továbbá, hogy a cégbíróság 1999. június 17-én meghozott, az akkorra már felszámolás alá került által a Legfelsőbb Bíróság Gf.II.31.214/1998/6. számú ítéletére alapított változásbejegyzési kérelmének megfelelően a cégjegyzék 11/003-as rovatából törölte a 721.600.000 forint összegű jegyzett tőkét és a 11/004-es rovatba 1.400.000 forint összegű jegyzett tőke bejegyzéséről rendelkezett. A végzés a tagokra - a tagok nyilvántartására - vonatkozó rovatokat nem érintette, erre nézve rendelkezést nem tartalmazott.

A jelenleg hatályos cégjegyzék a felpereseket változatlanul tagként tünteti fel.

A fellebbezések az alábbiak szerint megalapozatlanok.

Az 1998. június 16-áig, így a perbeli törzstőke-emelés és üzletrész-átruházás időpontjában is hatályban volt 1988. évi VI. törvény (Gt.) egyebek mellett a társaság vagyonáról, a társaság tagjainak vagyoni hozzájárulásáról, a vagyoni hozzájárulás

ellenében a tagokat megillető társasági részesedésről és annak átruházásáról is rendelkezett.

A Gt. 22.§ (2) bekezdése értelmében a társaság vagyona a tagok pénzbetétéből (pénzbeli hozzájárulásából), valamint az általuk rendelkezésre bocsátott nem pénzbeli betétből (hozzájárulásból) állt.

A 155.§ (1) bekezdés a korlátolt felelősségű társaságot olyan gazdasági társaságként határozta meg, amely előre meghatározott összegű törzsbetétekből álló törzstőkével alakul, és amelynél a tag felelőssége a társasággal szemben törzsbetéteinek szolgáltatására és a társasági szerződésben esetleg megállapított egyéb vagyoni hozzájárulásra terjedt ki. A társaság kötelezettségeiért a tag nem felelt.

Az üzletrészre nézve a 169.§ (1) bekezdés kimondta, a társaság bejegyzését követően a tagok jogait és a társaság vagyonából őket megillető hányadot az üzletrész testesíti meg. Az üzletrész mértéke a tagok törzsbetéteihez igazodik.

A 174.§ (1) bekezdése szerint az üzletrész átruházása esetén az átruházónak a tagsági viszonyból eredő jogai és kötelezettségei az üzletrész megszerzőjére szálltak át. (Tulajdonjogilag tehát az új vevő valóban az eladó jogutódjává vált, a vevő tulajdonjoga a jogelődtől származott.)

A 218.§ (1) bekezdése szerint pedig törzstőke-emelés egyik alapesetként tette lehetővé az új tőke bevonását, vagyis az emelés fedezeteként új vagyoni eszközök (készpénz, apport) szolgáltatását.

Az idézett jogszabályi rendelkezésekből következően a tagok vagyoni hozzájárulása, így a nem pénzbeli betét (apport) a társaság tulajdonába került, amelynek ellenében a tag törzsbetétet, illetve tagsági jogokat (szervezeti és vagyoni jogokat) megtestesítő üzletrészt szerzet. Az üzletrész azonban nem biztosított a tag számára jogosultságot a hozzájárulással a társaság tulajdonába került, az üzletrész fedezetét képező vagyoni eszközök felett.

A Pp. 123.§-a értelmében - számadási kötelezettség megállapításán túl - egyéb megállapítási keresetnek csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva, vagy a kötelezettség lejárta hiányában, vagy más okból teljesítést nem követelhet.

A bíróságnak a megállapítási kereset előfeltételeinek fennálltát hivatalból kell vizsgálnia.

A jelen perben felperesek keresetük tartalma szerint lényegében annak megállapítását kérték, hogy a végrehajtott törzstőke-emelést követően az alperessel kötött üzletrész-adásvételi szerződéssel megszerezték alperestől annak-ben lévő üzletrészt, az alperes helyébe léptek, „egyetemleges jogutódjai alperesnek”,

azaz a tulajdonosainak, tagjainak minősülnek, s ennek következtében szintén őket kell a tőkeemelés folytán keletkezett üzletrész fedezetét képező ingatlanok (apport ingatlanok) tulajdonosának tekinteni.

A felperesek keresetében foglaltakra tekintettel tehát mindenek előtt azt kellett vizsgálni, a felperesek által kért megállapítások az alperessel szembeni jogvédelmét szolgálják-e, felperesek alperessel szembeni jogvédelmének szükségessége fennáll-e a keresetben kért megállapítással összefüggésben, vagyis alperesnek van-e ez idő szerint fennálló, illetve igényelt joga a perbeli ingatlanokra, valamint az üzletrészre nézve.

A rendelkezésre álló adatok alapján az volt megállapítható, az alperest az ingatlan-nyilvántartás tulajdonosként nem tünteti fel, alperes sem állítja magáról, hogy az ingatlan tulajdonosának tekintené magát. Az sem hagyható továbbá figyelmen kívül, hogy felperesek perbeli ingatlanon fennálló tulajdonjoga megállapítása iránti jelen perrel azonos ténybeli alapokra alapított igénye már jogerősen elbírálásra került a már említett - a Fővárosi Ítéltábla előtt 5.Pf.21.277/2006. számon folyamatban volt - perben. A megállapítási kereset pedig nem szolgálhat alapul elbírált jogok ismételt felülvizsgálatához.

Mindebből azt kellett leszűrni, az ingatlanokra nézve a megállapítási kereset feltételei nem állnak fenn.

Az üzletrész-tulajdon, tagsági viszony fennállta tekintetében pedig annak van jelentősége, az időközben felszámolás alá került cégjegyzéke felpereseket változatlanul a kft. tagjaiként tünteti fel. Ugyanakkor az alperes magát tagnak nem tekinti, ilyen állítást a perben sem tett és arra nézve sem merült fel adat, hogy a hatályos cégjegyzéki adatokkal szemben igényelné cégjegyzéki nyilvántartásba vételét. Mindebből pedig az következik, a megállapítási kereset feltételei e vonatkozásban sem állnak fenn.

A fent kifejtettek szerint helytállónak kell tekinteni az elsőfokú bíróság keresetet elutasító határozatát.

A pertárgy értékére nézve a Fővárosi Ítéltábla álláspontja a következő.

A Pp. 24.§ (1) bekezdése a pertárgy értékéről akként rendelkezik, a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés, vagy más jog értéke az irányadó.

A bírói gyakorlat megállapítási perekben annak a jognak, vagy követelésnek az értékét tekinti a pertárgy értékének, amelynek fennállta, vagy fenn nem állta a per tárgyát képezi.

A Pp. 253.§ (3) bekezdésének utolsó mondata akként rendelkezik, a másodfokú bíróság a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési

ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről.

A jelen per tárgyát a törzstőke-emelése során kibocsátott üzletrész, illetve az annak fedezetét képező ingatlanok tulajdonjogának megállapítása képezte. Ezért a kifejtettek szerint a pertárgy értékének ezen jogok 720.000.000 forint értékét kellett tekinteni.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy felpereseket leletezés terhe mellett az általuk le nem rótt kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező felpereseket a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdésében foglaltak szerint megállapított, a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére, továbbá rendelkezett a felperesek által le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetéséről.

Budapest, 2007. május 18.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s.k.
előadó bíró

. Rutkai Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiss Sándorné
tisztviselő